

1 Οκτωβρίου 2015

Και τα δάκρυα να καούν...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Δεν ήξερε προσευχές και ύμνους απ έξω ο Πότης ...Θαύμαζε και απορούσε με

όλους εκείνους που έλεγαν «νερό» τους ψαλμούς , τους χαιρετισμούς της Παναγιάς , τις Παρακλήσεις της και τα κείμενα τα δοξολογητικά ..Αυτός μόνο το πιστεύω και το Πάτερ ημών γνώριζε από στήθους ...Τα υπόλοιπα τα διάβαζε από μέσα ..Απ τα εγκόλπιά του τα μικρά και τα λιγοστά αγιωτικά του τα βιβλία ...Δεν είχε βλέπεις και πολύ χώρο στο μικρό του δωμάτιο ...Που να βρεθεί με τόσα χαρτιά φυλαγμένα παντού ! Σε συρτάρια , στα ράφια της βιβλιοθήκης του, στην παλιά ντουλάπα , στο κομοδίνο του το διπλανό στο κρεβάτι ...Δεν πετούσε τίποτα ο Πότης απ ότι ο Θεός του έστελνε στο δρόμο του ...Ό,τι μιλούσε για το μεγαλείο του Χριστού μας, ήταν για κείνον αιώνια ιερό και είχε υποχρέωση να το κρατήσει σαν φυλαχτό για πάντα ...Χιλιάδες Φωνές Κυρίου , κιτρινισμένες απ τον καιρό μετρούσαν τα χρόνια του και τις Αναστάσιμες Κυριακές της ζήσης του ...Περιοδικά , φυλλάδια , λόγοι παρακλήσεως και φωτισμού , με παραστάσεις Αγίων τυπωμένες πάνω τους και το ζωοποιόν ξύλο του Σταυρού ζωγραφισμένο από χέρια ευσεβών στοιβάζονταν στην πίστη του τους σωρούς ...

Στενοχωριόταν όποτε έβρισκε στον δρόμο του παραπεταμένα τέτοια σωτήρια γράμματα , μα και ό,τι συμβόλιζε τον Ουρανό και τους οικήτορές του, τον έθλιβε να το συναντά πατημένο χάμω σαν σκουπίδι και άχρηστο πράμα . Μάζευε λοιπόν τα χαρτιά των μνημοσύνων και των κηδειών που ο αέρας έριχνε κάτω , τα σακουλάκια από τα κόλυβα που βρισκε σε κάδους σκουπιδιών έξω από Εκκλησιές , και καθόταν και έκοβε τους Σταυρούς και τους κρατούσε σε ένα συρτάρι...Κι όταν μαζεύονταν αρκετά από δαύτα , τα έπαιρνε και τα έκαιγε στον παλιό φούρνο της γιαγιάς μαζί με τα χαρτιά που τύλιγαν το ύψωμα, που κάθε Κυριακή ο Παππούλης του κράταγε γιατί είχε πάει το πρόσφορο από βραδύς ...Τα σάρωνε ύστερα σε ένα φαράσι που το χε μόνο για αυτήν την περίπτωση , και τα πήγαινε στο χωνευτήρι της Αγιάς Αναστασίας και τα ριχνε μέσα με προσοχή ...

-Τι καις συνέχεια ρε Πότη ...Πυρομανής θα καταντήσεις τον πείραζαν οι περαστικοί ...

-Έλα να σου πω γιατί τα καίω όλα τούτα είπε κάποτε σε έναν και εκείνος στάθηκε ν ακούσει :

-Αυτά τα καίω γιατί έχουν πάνω το Σταυρό και δεν πρέπει τούτο το σύμβολο να το πατάμε και να το βρωμίζουμε ...Τα άλλα τα μικρά που βλέπεις είναι τα τυλίγματα του υψώματος ...Ξέρεις τι τυλίζουν όλα αυτά ; Τον ίδιο του Ουρανό ! Άλλοτε τον Αμνό του Θεού που πάντα Νικά ! Την Μητέρα του την Παναγία ! Άλλοτε τους Αρχαγγέλους και τους Αγίους Αγγέλους ! Τον Πρόδρομο Ιωάννη και όλους τους Προφήτες ! Τους Αγίους Αποστόλους , τους Ιεράρχες τους Μάρτυρες , τους Αγίους Αναργύρους , τους Αγίους Θεοπάτορες τον Ιωακείμ και την Άννα τους Δικαίους , τον Άγιο της ημέρας και τον Άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο ή τον Μέγα Βασίλειο

ανάλογα με του ποιού την Θεία Λειτουργία επιτελέσαμε ! Κατάλαβες λοιπόν γιατί όλα τούτα είναι ιερά και δεν πρέπει να καταλήγουν μαζί με ακαθαρσίες και απορίμματα ; Γι αυτό τα καίω για να μην βεβηλωθούν ποτέ ! Ό,τι προσφέρεται στον Κύριο και ό,τι προέρχεται από Εκείνον είναι παντοτινά αγιασμένο και εμείς τιμάμε έστω και στο απειροελάχιστο Εκείνον με το να το ευλαβούμαστε και να το φροντίζουμε ! Έτσι κάνω και με τα φιτιλάκια απ το καντήλι και τα καρβουνάκια και το λιβάνι απ το θυμιατήρι ... Τίποτε δεν πετώ αδιάκριτα ! Όλα έχουν την αξία τους ! Θυμίαμα ενώπιόν Σου ! δεν έχεις ακούσει που λέμε ; Και η φλόγα ποιόν φωτίζει ... Τον Κύριο και τους Αγίους Του δεν φωτίζει;

...Πήρε χάρη και το φιτίλι λοιπόν ...Αγιάστηκε κι αυτό και τόσα άλλα ! Να αφήσουμε τα ολοκάθαρα να καταλήξουν σε σκουπιδότοπους με σαπίλα και δυσωδία ; Αυτά που μας ανοίγουν τον Ουρανό , που σκορπούν πνευματικό άρωμα στην ακάθαρτη ζωή μας ; Δεν είναι ευλογημένο αδελφέ μου ! Και στην Εκκλησία έχω πει στην Κυρά - Χρυσάνθη μόλις σκουπίζει, να μην πετάει τις σκόνες όπου και όπου , μα στο χωνευτήρι πίσω απ το Ιερό...Είπαμε όλα ευλογούνται , τίποτα δεν είναι ασήμαντο ! Ως κι το χώμα απ τα παπούτσια μας που μένει στο δάπεδο του Ναού ..Σκέψου πως από εκεί πέρασε στην Θεία Λειτουργία ο ίδιος ο Χριστός...Μόλις κατεβαίνει απ το Δεσποτικό...Ναι ο ίδιος ο Χριστός κατεβαίνει ! για να εισέλθει στο Άγιο Θυσιαστήριο και έπειτα στην Μεγάλη Είσοδο που συμβολίζει τον πηγαισμό του Κυρίου στα Ιεροσόλυμα για το πάθος και την πορεία Του προς τον Γολγοθά και τον Πανάγιο Τάφο . Τα λεγε όλα τούτα και δάκρυα έτρεχαν από τα μάτια του ! Ο άλλος τον κοιτούσε και εκείνος συγκινημένος με την θέρμη του και την ξεχωριστή του αγάπη, που τίποτα δεν περιφρονούσε και όλα τα περιέβαλε με μια τόσο ασυνήθιστη επιμέλεια ...

-Κλαίς βρε Πότη μου ! του είπε ...

-Και αυτά του Κυρίου είναι αδελφέ μου ! Τα δάκρυα είναι σταλμένα από Εκείνον ! Πολύτιμο γιατρικό για την ψυχούλα μας !

Έβγαλε ένα χάρτινο μαντήλι από την τσέπη και σκούπισε τα μάτια του !

Το ριξε έπειτα και αυτό στην μικρή φωτιά που έκαιγε , σαν την πίστη του και την αγάπη του Χριστού που σκόρπαγε γύρω του !

-Και τα δάκρυα να καούν ! Άγια δώρα ! είπε και σώπασε ...

Απόσπασμα από συλλογή διηγημάτων με τίτλο : Το συναξάρι της πλαϊνής πόρτας του ... Νώντα Σκοπετέα συνεργάτη του Ρ/Σ Άγια Μετέωρα

Πηγή: orthognosia.blogspot.gr